

(המשך מעמוד 19)

מס מסמכים המוכיחים בגלוי את שיטות העבודה הפסולות של החברה, המנצלת את מעמדה בבנק לפיתוח-התעשייה כדי למכור מידע ללקוחותיה.

כמה מהזכויות אלה הגיעו גם לידי של אברשה אהרונסון. מאחר שנוצר חשש כי כמה מסודות הבנק שהגיעו לידי מודיעין אזרחי ינוצלו נגד אישי צמרת, כמו שר האוצר וסגנו, ה"דר צבי דינשטיין, מצא אברשה לנכון להפנות את תשומת-ליבם לדליפת החומר הסודי מהבנק. דינשטיין יעץ אז לאברשה לשוחח על כך עם מנ"ל הבנק, אברהם נאמן. באותה שיחה הציע אברשה לנאמן להחליף את האבר-החיה הבלתי מהימנה של מודיעין אזרחי, בקצין בטוח מהמני יותר. הוא הציע ל-תפקיד את מרדכי רחמים, איש-הביטחון לשעבר, שהפך לגיבור לאומי, כשסכל התקפת מחבלים על מטוס אל-על בציריך. רחמים שעד למשפטו שימש כשומר-ראשה של ראש-המשלה גולדה מאיר, השתחרר מהשירות הממלכתי חסר כל. תודת האומה התבטאה כלפיו בלחיצות ידיים, פרחים וטפוחות על השכם. אבל מזה אי אפשר לחיות. לא היתה לו אפי-לו דירה לגורים. אברשה, שניהל אז את מרכז ההסברה בתל-אביב, קיבל את רחמים לעבודה אצלו, ניסה לשקמו על-ידי השגת דירה ומציאת מקום עבודה עצמאי, שיאפשר לרחמים, שבינתיים סיים את לימודיו במגמה למזרחנות באוניבר-סיטת תל-אביב, לעבוד ברשות עצמו. רחמים ובן אחותו של אברשה הקימו יחד משרד לחקירות ושירותי שמירה. אברשה לא ראה כל פסול בכך שהוא מציע ל"דר נאמן לקבל את מרדכי רח-מים כקצין-הביטחון של הבנק. אבל ה"דר נאמן מיהר להודיע על כך לשלום ירקוני.

התעשייה. זהו גם המוסד הממשלתי הר-יחיד, העסיק קצין-ביטחון של חברה פרטית — תופעה תמורה וחיבת כירור. הבנק לפיתוח-התעשייה — השייך ל-מישרד-האוצר, אינו ידוע אולי בקרב ה-ציבור הרחב, אבל לגבי המשק והכלכלה הישראלים, הוא המוסד הפיננסי החשוב ביותר. למעשה מהווה הבנק את מרכז החיים הכלכליים של המדינה. יחד עם זאת נמצא בבנק גם אוצר הידיעות הר-כלכליות הגדול ביותר במדינה.

כל חברה כלכלית, כל מיפעל, כל בית-חרושת, הפונה אל הבנק בבקשה לסיוע או קבלת הלוואה — חייב לגלות בפני מנהלי הבנק את כל סודותיו: את מאז-נו, את חובותיו ואת תוכניותיו. אבל הבנק אינו מסתפק בכך. לפני שמאושרת הלוואה למיפעל או גוף כלכלי כלשהו, ממנה הבנק קבוצה של כלכלנים שיחקרו את מצב המיפעל.

כתוצאה מכך מרוכז בבנק אוצר בלום של ידע, העשוי להיות בעל ערך רב ל-גורמים שונים במשק הישראלי. אולם חובת הסודיות של הבנקים מחייבת גם את הבנק לפיתוח-התעשייה. כל החומר הר-נאגר בו הוא חסוי, מובא לידיעתם של חברי הנחלת הבנק בלבד, כאשר הם דנים באישורה או דחייתה של בקשה מסוימת. כך צריך להיות המצב לכאורה. למע-שה, פרוץ הידע שלא יסולא בפו הגאגר בבנק לפיתוח-התעשייה, ומגיע לידיים רבות. דו"חות סודיים של הבנק על מצבם של מיפעלים כלכליים מסתובבים בשוק ועוברים לסוחר תמורת תשלומים מהאימים. למעשה אין עוד צורך בריגול כלכלי בישראל. כל מי שרוצה להשיג מידע כלכלי על מתחרים או אחרים, יכול לע-

הפרס כפליים
200
מינימום פרס ראשון
150,000
ומצטבר עד
500,000*

* הזכיה בפרס הראשון לכל טופס אינה יכולה לעלות על מכסיוסם של 250,000
נרשם בדונג המכירה

מודיעין אזרחי בע"מ

טופס הזמנה

מל"ט

האריך ההזמנה **ע"מ** המזמין **רמי אבא** **ר.י.א.**

כחובת המזמין _____

פרטי ההזמנה **מקום עבודה**

פרטי הנבדק **רמי אבא**

כחובתו _____

הסוכנים הכפולים

המיסמך למעלה הוא צילום טופס הזמנה בו הזמין מנכ"ל אתא עמוס בן-גוריון חקירה על מודיעין אזרחי סיפק לאתא העתק דו"ח של הבנק לפיתוח התעשייה על ארגמן. המיסמך למטה הוא טופס של חברת החקירות מודיעין אזרחי בו נרשם ארכיון הבנק לפיתוח התעשייה. כאחד ממקורות החברה להשגת חומר.

שור זאת אם ישיג את ה"דו"חות הסודיים של הבנק לפיתוח-התעשייה. מי שאחראי למניעת אפשרות ההדלמה של החומר הסודי מהבנק הוא קצין-הבי-טחון שלו. אלא שכאן נוצר סדרוסק. קצין הביטחון של הבנק לפיתוח-התעשייה, הוא יונה גילבין, קצין-מישטרה לשעבר, שהוא איש מודיעין אזרחי — החברה העוסקת בעיקר באיסוף ומכירת ידע כלכלי. משום כך אין זה פלא כי בספסם הר-שיגרתיים של מודיעין אזרחי, הנמסרים לחוקרי החברה, והמצביעים על כל דרכי איסוף המידע הפתוחות והלגיטימיות, מור-פיע גם שם הבנק לפיתוח-התעשייה.

תופעה המורה זו אינה רק התחרות בלתי הוגנת, המאפשרת למודיעין אזרחי להשיג מידע שחברות חקירות אחרות אי-נן יכולות להגיע אליו — זוהי עבירה גלויה על סקודת סודיות הבנקים ופגיעה חמורה ביותר בחופש הכלכלה הישראלית.

הגיבור חסר-הכל

את הרוגזמאות לשיטה בה מנצל מודיעין אזרחי את הבנק לפיתוח-התעשייה לצרכי ריגול מסחרי ותעשייתי, היא פרשת אתא-ארגמן. אחרי שעמוס בן-גוריון מונה כמנהל חברת הטכסטיל אתא, הוא ביקש לדעת פרטים על שיטות הר-ייצור והיצאות הייצור של מיפעל פרטי מתחרה — ארגמן. הוא פנה בתזמנת חקי-רה למודיעין אזרחי, תמורת תשלום הגון כמובן, ואלה המציאו לו את הדו"ח המלא של הבנק לפיתוח-התעשייה על מפעלי ארגמן. כולל תוכניות ההשקעה שלהם לעתיד ופירוט חובות בעליו.

שעורריה הרת חקדים זו נחשפה לפי-גי כשנתיים, אחרי שכמה מהעוסקים ב-מודיעין אזרחי פרשו מהחברה. לקחו עי-

ספורט טוטו

9 משתתפים מתחלקים השבוע בפרס ראשון בסך **125 אלף ל"י**

מינימום נלל הפרסים **150 אלף ל"י** (כולל העברה)

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

בדיקת ארכיונות (מרכז סניסים)

- א. הנבדק/ החברה הנבדקת
- ב. חברת אחרות (אם, בנות, אחיות)
- ג. בעלי מניות ומנהלים

ארכיון ארגון

ארכיונים אחרים

ארכיוני עיתונים יומיים

ארכיון בנק לפתוח התעשייה

דאן אנד כרטיסריום

ספר הבחורים (או:מטרד השנים)

א. _____

ב. _____

ג. _____

ירקוני הבין כי אם יסולק קצין-הביטחון של מודיעין אזרחי מהבנק לפיתוח-התע-שייה, עלול הדבר להשמיט את אחד הר-בסיסים לקיומה של חברתו. הוא החליט למנוע את הדבר בכל מחיר.

תחילה ניסה להטמין מלכודת לאברשה, הזמין אותה והציע לו לעבוד בשכר עבור מודיעין אזרחי בטענה "שהרבה עובדי מדינה עושים זאת". כשלא הצליח בכך הגיש תלונה נגד אברשה לנציבות שירות-המדינה, ופתח במערכה פרטית נגדו כדי להציגו כסרובוסקטור של מיפלגת העבודה. השבוע הצליח ירקוני סוף-סוף להעלות את אברשה לכותרות. אולם ייתכן שתור-צאות הפרשה יפגעו דווקא בו כבומרנג. שכן יש עניין ציבורי חרבה יותר גדול בפרשיות הריגול המסחרי של חברת מודיעין אזרחי באמצעות הבנק לפיתוח-ה-תעשייה, מאשר בעבירות על חוקי הר-תקשיר של עובדי-המדינה אברשה אהרונ-סון. יש גם הרבה יותר ממשות במישטרה הפרטית החשאית שהקים לעצמו עמוס בן-גוריון, מאשר ברשת-המודיעין המפי-לגתית של אברשה.